

РЕШЕНИЕ

№ 594

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **7134** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда начл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. П. В. против заповед № 513з-4819/14.06.2021г. на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано с постъпила в СДВР справка № УРИ 226р-5100/11.02.2021 г. относно досъдебно производство № 226 ЗМК-221/2021 г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 2931/2021 г. по описа на Софийска районна прокуратура. В справката се посочва, че на 09.02.2021 г. около 22.30 ч. в [населено място],[жк], на [улица]в района на бензиностанция „Ш.“, П. И. чрез нанасяне на удари с ръце и крака в тялото на Ф. С. му причинил средна телесна повреда - фрактура на долен крайник - престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. На мястото е присъствал инспектор Н. В. - служител на 01 сектор към отдел „Оперативен дежурен център“ при СДВР, който безучастно е наблюдавал случващото се. Р. Б. - приятелка на пострадалото лице, която е присъствала на инцидента твърди, че Н. В. я е заплашил с убийство.

За изясняване на постъпилите данни със заповед № 513з - 1346/15.02.2021г. на директора на СДВР срещу жалбоподателя като служител на 01 към отдел „Оперативен дежурен център“ при СДВР е разпоредена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. Изложението в обстоятелствената част на оспорения акт изцяло съответства на писмените доказателства, приложени в административната преписка, както следва. На мястото на инцидента присъствал Н. Н., който направил видеоклип с мобилен телефон. От прегледа на клипа било установено, че на местопроизшествието са присъствали още Р. Б. (приятелка на пострадалия Ф. С.), П. И. и Л. Д., както и полицейският служител инспектор Н. В.. При разпита на пострадалия Ф. С. (л.69-71 от делото), извършен на 10.02.2021 г., същият заявил, че на 09.02.2021 г. около 22:15 часа посетил бензиностанция „Ш.“, находяща се в[жк], придружен от Р. Б.. Там провел разговор с негов познат Н. Н., след което се насочил към автомобила си. Вървейки, видял трима непознати за него лица, установени впоследствие като П. И., Л. Д. и полицейският служител Н. В.. Един от тях се обърнал към Ф. С. с думите „Знаеш ли кой съм аз“. Ф. С. не реагирал на зададения му въпрос и се качил в автомобила си, след което той и приятелката му Р. Б. потеглили в посока [улица]. Автомобилът на С. бил последван от автомобила, в който били трите непознати за него лица. След като приближили, едно от последните започнало да „тропа“ по предния капак и предното стъкло на автомобила на С.. Той не реагирал на ударите, върнал се обратно на бензиностанция „Ш.“, като бил последван от тримата горепосочени. На бензиностанцията, след като паркирал и излязъл от автомобила си, С. бил нападат от едно от последвалите го лица, впоследствие установено като П. И.. Тримата мъже видимо били употребили алкохол. Ф. С. бил изритан в областта на бедрото от П. И. и паднал на земята, при което си ударил главата, при падането на земята се разпилели личните му вещи, включително и 20 бр. банкноти по двадесет лева, които били хванати с ластик. Единият от придружителите на П. И. прибрал парите. П. И. отново изритал Ф. С. още 4-5 пъти в областта на рамото, бедрото и таза. След това тримата напуснали района. Междувременно Н. Н. подал сигнал на тел.112. Пострадалият бил откаран в болница, където било установено, че десният му крак е счупен и претърпял хирургично лечение.

Показанията на Р. Б., дадени на 10 и 11.02.2021г. (л.64-67), безпротиворечиво излагат аналогични обстоятелства. В тях се посочва, че С. бил нападат от трима мъже, които му се нахвърлили с юмруци и ритници и го повалили на земята. Един от тях, впоследствие установен като инспектор Н. В., се е опитал да я стисне с врата на автомобила, като я е заплашил, че ако слезе, ще я убие.

Видно от протокол № 68/09.06.2021 г. по описа на 02 РУ-СДВР за извършена техническа експертиза (л.86-89), на 09.02.2021 г. Н. Н., пряк свидетел на инцидента, подал сигнал на тел. 112, като посочил, че три лица във видимо нетрезво състояние са пребили едно момче и продължават да го удрят. На мястото на инцидента бил изпратен полицейски патрул от 02 РУ-СДВР. Двамата служители, съставлящи патрула, дали сведения по случая на 02.04.2021 г. В тях се посочва, че пристигайки на мястото на инцидента, служителите установили три лица - пострадал от побой, неговата приятелка и свидетел на случилото се. Сочените за извършители три лица не са установени на мястото на произшествието, не установили там и полицейския служител инспектор Н. В..

След проведени оперативно-издирвателни мероприятия по ДП № 22633МК 221/2021 г. било установено, че на 09.02.2021 г. около 22:15 часа на бензиностанция „Ш. Н.“ в

[населено място] в инцидента участвали лицата П. И., Л. Д. и полицейският служител Н. В.. В дадените от тях сведения тримата заявили, че на бензиностанцията е възникнал инцидент, който определят като „скандал“ между четири лица - трима мъже и една жена, но не е имало „бой“. Д. и В. опитали да прекратят възникналия спор, след което са си тръгнали. Така заявеното е в противоречие с обясненията, дадени на 22.02.2021 г. и на 02.04.2021 г. от полицейския служител Н. В., който заявил, че на 09.02.2021г. около 19:00 часа на посочената бензиностанция е имало сбиване между П. И. и още две лица, като подробно описва броя на ударите.

За прегледа на записа, направен от очевидеца Н. Н., на 13.04.2021 г. е изготвен протокол (л.57-60), подписан от двама служители на СДВР, единият от които е пряк ръководител на инспектор Н. В.. Отбелязано е в протокола, че се вижда как инспектор Н. В. наблюдава действията на лицата около него, наблюдава се лежащият на земята Ф. С., като инспектор В. стои безучастно и не предприема никакви действия. Извършена е видео-техническа експертиза, констатациите на която са отразени в протокол № 61/2021 г. (л.96-101). В т.9.4 от протокола е направено заключение, че лицето с условно означение № 3 не се наблюдава да извършва никакви действия. Това лице по описанието, дадено от свидетелката Р. Б. в протокол за разпит от 10.02.2021 г. и протокол за очна ставка от същата дата, съответства на полицейския служител Н. В.. При така установените обстоятелства издателят на оспорения акт приел, че посоченият служител е присъствал на саморазправа, като не е предприел никакви действия да я прекрати. В производството пред съда не бяха установени обстоятелства, от които да е възможен различен извод. Показанията на свидетелите са изложени в протоколи, които са част от административната преписка и които съдът цени на основание чл.171, ал.1 АПК. Наред с това, по делото са изслушани свидетелите Р. И. Б., Н. П. Н., Л. Б. Д. и П. В. И.. Съдът в настоящия състав възприема тези показания като последователни и съответни на обстоятелствата по делото, с изключение на показанията на свидетеля Д., който заявява, че е присъствал на мястото на 09.02.2021г., но не е забелязал инцидент. По съществото си, показанията на останалите свидетели са и безпротиворечиви за релевантните за настоящия спор факти.

Свидетелката Б. посочва, че си спомня инцидента от 09.02.2021г. Посочва присъстващия в залата жалбоподател и заявява, че той и другите двама, които видяла пред залата като свидетели, нападнали неин познат – Ф. С. на бензиностанция „Ш.“, [улица]. Предполага, че нападението е било с цел грабеж. Скачали върху него и тримата, взели му телефона, след което го изхвърлили. Жалбоподателят се опитал да убие и нея. Не му знае имената, заплашвал я, тя искала да помогне на Ф., но жалбоподателят я заплашвал, че и нея ще убие, наричал я курва. Ф. така и не излязъл жив от „Пирогов“, имал тежка травма, получена вследствие на удари и скачане. Свидетелката си спомня, че за времето от два-три дни от 2 РУ на СДВР не могли да го намерят жалбоподателя. Извикали я за разпознаване на господата, които са нападнали Ф.. Била извикана уж да даде поредните показания, при което била помолена да излезе и да изчака пред сградата, и естествено там бил жалбоподателят В.. Той през цялото време парадирал, с кои хора работи, шефове на бензиностанцията „Ш.“, на ресторант, и т. н. Не е споменавал, не се представил, че е полицай. Свидетелката заради него не успяла да подаде сигнал, той се опитвал да й влезе в колата. Някой от хората, които са минавали покрай бензиностанцията в този момент, е подал сигнал. Инцидентът бил вечерта на бензиностанция „Ш.“, където е осветено.

Конкретно посочвайки жалбоподателя, свидетелката заявява, че скачал върху тялото на нейния приятел Ф.. Тримата вкупом го повалили на земята. Предполага, че го нападнали за обир, били му взели телефона и пари, с цел грабеж. Била на мястото, където се случи всичко това, жалбоподателят тръгнал да я блъска и да я затиска с вратата на автомобила. Ф. го удряли с юмруци, и по всякакъв друг начин, за който може да се предположи в един побой. Най-много скачането върху Ф. я впечатлило, когато бил повален на земята. Било потресаващо.

Свидетелят Н. посочва, че бил на бензиностанцията „Ш.“ в[жк]и видял някаква разправия между няколко мъже. Слязъл от автомобила да види какво се случва. Видял Ф. да лежи на земята. Намиращите се на мястото лица казали, че не го бият, но свидетелят се изплашил и звъннал на полицията. Лицата междувременно си тръгнали, свидетелят останал, изчакал полицията и също тръгнал след това. Нападателят напуснали може би преди да дойде полицията на мястото. Случката била късно вечерта. Като пристигнали на място полицаите, там били свидетелят, Ф. и някакво момиче в колата. Видял сборичкване, викове – „Помощ, помощ“, чудел се лекар ли да вика или полиция. Ф. викал: „Ох, ох“. Било тъмно, вечер. Ф. казал: „Паднах“, на въпроса на свидетеля, какво става. Не видял никакви наранявания по него в този момент.

Свидетелят Д. посочва, че бил на скарата, взимал си ядене. Видял се с Н. В. за малко, П. (И.) затворил скарата, минал покрай тях и казал „Приятна вечер“. След 5 мин. Н. казал да се качат в колата с П., и си тръгнали. Не е имало разправия. Не знае кои други били тогава. Мисли, че било 09.02.2021г. Скарата затваря към 9.30ч вечерта, може да е било и по-рано. Свидетелят не видял Н. В. да влиза в контакт с други лица на място. Казал само да се качи в колата на П., и се качил. След това какво е станало, свидетелят не знае. Не е видял и П. да е влязъл в конфликт с някого.

Свидетелят И. заявява, че доколкото си спомня, този случай е от месец февруари. Той има заведение за бърза закуска - скара на [улица]. Към 9.30ч., не знае точно колко часът е било, едни от последните му клиенти били Л. и жалбоподателят, когото свидетелят бил виждал, но не знаел тогава как се казва и, че работи в органите на МВР. След около 10-15мин. свидетелят затворил заведението. Колата си паркира на място към бензиностанция „Ш.“. Тръгнал към колата си, зад него бил спрял друг автомобил, направил забележка на шофьора, а той казал, че ще мръдне колата, когато той реши. Станала на по-висок тон лека препирня. В този момент дошли В. и Л.. Л. казал да се кача в колата и тръгнали. Впоследствие се оказало, че този човек, с който се карали, свидетелят го познава и отпреди. Не е имало нито насилие, нито опит за насилие, нито каквото и да било. Физически не се саморазправяли. Жалбоподателят В. казал на свидетеля да тръгва с колата, не е имало други разправии. Свидетелят мисли, че имало още две или три лица. Не са имали комуникации с тях. Жалбоподателят не е разговарял с други на мястото, забележката била към свидетеля да си тръгва. Не бил виждал Ф. от години, след това го познал, че той. Не била много добра видимостта, но все пак се виждало, били на близко разстояние. Всичко това се случило накрая на бензиностанцията, където са цистерните. Автомобилът му стои цял ден там. Свидетелят заявява, че не бил консумирал алкохол. Били си взели храна за вкъщи от неговата скара и си говорели около 20-30мин. на спирката на рейсове. Свидетелят като си тръгнал, пресякъл булеварда. Те видели, че се кара с някой и дошли. Препирнята била словесна. Свидетелят не помни на какво разстояние се намирал от Ф., било близко. Няма обвинение срещу свидетеля, не е привлечен в някакво качество

в наказателно производство.

При така установените обстоятелства, съдът в настоящия състав намира, че е безпротиворечиво извършването на процесното нарушение, именно, присъствието на жалбоподателя на инцидент, значим в достатъчна степен, че да предизвика сигнал до полицията от трето лице и хирургична намеса за пострадалия, без да предприеме каквито и да било действия за прекратяване на този инцидент и помощ за пострадалия. Че скандал е възникнал е видно и от обясненията на жалбоподателя (рег. № 513р-39903/10.05.2021г. на СДВР), в които той посочва, че (л.34-36) трите лица били видимо много агресивни и афектирани; заявява, че скандалът бил приключил, но заедно с това посочва, че си тръгнал, понеже преценил, че има реална опасност за здравето и живота му, ако остане на място с трите лица; непосредствено след това посочва, че скандалът на пръв поглед изглежда безобиден и жалбоподателят не бил видял пострадало лице, поради това не се обадил на национален телефонен номер 112. Преценявайки тези обяснения наред с показанията на свидетелите – както дадените пред съда, така и тези, съдържащи се в протоколите за разпити, които са част от административната преписка, съдът в настоящия състав приема за безпротиворечиво установено, че жалбоподателят е присъствал на инцидент с най-малко трима участници, който е преценил като достатъчна заплаха за собственото му здраве и живот, за да напусне мястото и за който инцидент не е предприел необходимото за да го прекрати или потърси помощ за това. Обстоятелството, че жалбоподателят сам се е почувствал застрашен, изключва вероятността на твърдението му, че скандалът изглеждал безобиден и бил приключил преди напускането му.

Описаните факти съставляват нарушението, за което е наложено процесното наказание, като обективират неизпълнение на задължението, установено в т.83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, която гласи: „Държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е станал свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване”. Несъмнено е установено в случая, че жалбоподателят е станал свидетел на правонарушение и не е предприел действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване – нито чрез лични действия, нито чрез съобщаване на национален телефон 112. Ирелевантни за спора са всички други обстоятелства, изяснени в производството пред административния орган, тъй като са извън фактическия състав на дисциплинарното нарушение. Съответно, без значение за спора са обстоятелствата, относно които са направени противоречиви твърдения – дали участниците в инцидента са били употребили алкохол, как са се придвижвали, по какви причини са се оказали на мястото на инцидента и др. подобни. Ето защо, те не следва да се обсъждат.

За посоченото нарушение е предвидено дисциплинарно наказание, на основание чл.204, т.3, чл.197, ал.1, т.3 от ЗМВР и чл.194, ал.2, т.4 от същия закон, както е приел издателят на оспорения акт. Същото е определено по вид – „Порицание”, съобразно чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР, като продължителността е му също е определена съобразно минимума, предвиден от закона - шест месеца (чл.200, ал.2 ЗМВР). Поради това, неоснователен се явява доводът на жалбоподателя, че преценката на дисциплинарно наказващия орган при индивидуализацията на наказанието не е в достатъчна степен изчерпателна и мотивирана. Нарушението е установено и наказанието и наложено при съблюдаване на процесуалните правила съгласно чл.205-206 ЗМВР.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на акта на

основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма, като съдържа реквизитите, изискуеми от чл.210, ал.1 ЗМВР; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разноските са дължими на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 ЗМВР.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. В., с ЕГН [ЕГН], против заповед № 513з-4819/14.06.2021г. на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Н. П. В., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: